

Teograful Roman

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Teograful Roman», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

— **Prețul inserțiilor, după învoială**

Abonamentele și inserțiile

să se adreseze Administrației ziarului «Teograful Roman», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

O victimă a Monarhiei

De Emil Iac.

A murit Victor Rusu, eroul de pe vreme, când era «eroism» a marii pentru patrie și când noi, Românii din Transilvania, naivi și entușiști crezurăm că fiind buni patrioți, vom fi recompensați de monarhie cu toate drepturile posibile. Localismul nostru ar fi trebuit să fie inocuit cu un irendentism nesăbuit, o simțeam cu toții; dar la spate ne era procurorul și jandarmul și militarismul german. Antul dintâi ni se arăta cu învingerea mochoului militar german. Și noi, pitici din Transilvania, ce să fi făcut? Ne-am lingușit în jurul celor ce ne loveau, ne-am trimis la Ivangorod cătanele ca să glorifice cu sângele roman soldateska austro-ungară, am creat eroi de felul lui Victor Rusu și Dănilă Pap, căci eram convinși că după atâtea ploconiri și după atâtea glorie secerate pe câmpiile de luptă, nu vom mai fi tratați ca o cantitate neglijabilă a care vom putea trăi viața civilizată într'un «imperiu» modern. Dar imperiul s'a arătat foarte consecvent și de astădată și sângele prădat nu a strigat la cer, a rămas stins și uitat. Elementul românesc a fost recompensat cu brutalitate politică și jertfelte aduse au fost bagatelizate de conducătorii politici maghiare. Un Tisza avuse neobrăzarea ca în fața parlamentului să învinuieze pe români că se ascund de luptă în sinecurele spitalelor. O, de-ar fi fost așa! O, să nu fi fost mioopi, cum n'au fost ceilalți ortuteni. Azi am avea cu vre-o 300 de mii de români mai mulți și am fi dus înainte pacea generală cu cel puțin doi ani! Dar am fost părăsiți și slabi de inger, și crezătorii în constituții, în vreme ce era mult mai de înțeles, să ascultăm de glasul inimii și să sărim cu toții asupra hidrelor monarhice și să murim mai bine, decât să alimentăm cu viețile noastre viața cea mai ficăcioasă a unui stat medieval. O, ne-am înșelat! Și ne-au înșelat, în loc de Băstii și Veruzzi, noi am creat pe un Victor Rusu și pe un Dănilă Pap și în loc de scenele din Cattaro noi ne-am obișnuit cu mascaradele patriotice, protegute și comandate de guvernele maghiare. Să nu ni se facă însă reproșuri, căci altă era situația în care se găsea neamul boem și alte erau raporturile sociale și politice care apăsuă omul nostru. Noi am vrut să ne poporului nostru. Noi am vrut să ne arătam «credincioși» monarhiei noastre, pentru că am fost teroriizați de propaganda germană, care zilnic trimbea gloria lui Wothan. Nu avem un singur glas, care să fi cutezat să deșepte în noi simpatia și admirația pentru unica noastră putere ocrotitoare: antiaua. Și deși în interiorul inimii noastre simțeam un fior dulce pentru nobila Franță, *reșonul politic* — *mizerabilă unedă a oportunismu-*

lui — a făcut din feciorii noștri eroi. Eroi, care cu sângele lor pectuliuau vechile păcate ale constituției maghiare și cărora și astăzi li se face nedreptate.

Condeii lui se opreste, căci mă gândesc la Victor Rusu. Nu admir eroismul militar, căci armele mele stăd ale creștii și nu ale distrugerii. Eră însă o vreme și nu de mult, când eroismul era admirat și când un erou de felul lui Victor Rusu, carea multe coloane într'un ziar cu fapele sale. Eroul lui Rusu i-a făcut sistemul feudal maghiar dela început cea mai mare nedreptate, căci îi tăgăduia originea, ferindu-se ca dracul de tămăie ca să amintească prin presa maghiară, că eroul legendar este român. Acelaș sistem făcea din eroii români dela Ivangorod, «honvezi maghiari», căci semeția ungurească se bază totdeauna pe astfel de mistificări. Și Victor Rusu a fost silit să servească gloria maghiară, să devină un «erou», căruia astăzi, sincer spun nu știu, ce loc să-i dau. Serviciul interesului neamului cu gloria secerată, ori a întărit militarismul german prin o verigă în lanț și astfel a servit o cauză rea? Răspund însă totuș cu un «nu». Nu, n'au fost răi români bieții transilvăneni, siliți prin împrejurări și prin o desolare generală la un localism rușinos și ridicol. Nu, nu s'a putut altfel, căci cheii sânt un popor cult; iar bietul nostru popor, analfabet și miser în cele mai elementare pretenții sociale, a fost dus la comandă să moară, și noi, care îi alimentăm credința în conducere, am fost slabi și nepuținoși. Dacă oportunismul nu e-ar fi stăpânit, dacă am fi avut curajul personal de a muri pentru o cauză, dacă am fi avut și noi mii și mii de identenți puternici, recunoscut un păcat și al meu, n'am fi fost reduși de fantoma militară a lui Hindenburg și poate azi am desvolta munca cea mai pozitivă.

Onoare însă osana ce ne au convins că am greșit, și celana noastră celor ce ne-au dăruit acest viitor. Sântem stăpânii peste întreg populusul liberată și vom fi mari și tari. Și să fim jertători față cu mioopia generală, care a caracterizat politica românească din Transilvania. A sosit o vreme nouă, renaissance-ul român, care va crea altă țară pentru noi, și în văzduhul primenit vom putea uita atmosfera mușcăgăită a tiraniei trecut.

Sașii ardeleni pentru

România mare

Holărărea de alipire la Regatul Română

Miercuri în 8 Ianuarie a. c. s'a ținut în Mediaș marea adunare săsească. Sașii întrunși în mare număr întemduindu-se pe dreptul de liberă ordăuire a neamurilor au declarat alipirea lor cu unanimitate la statul român recunoscând dreptul sfânt al Românilor de a se uni sub o sin-

gură stăpânire națională și de a clădi statul național pentru toți Românii adevă România mare.

Salută cu dragoste frățescă pe poporul român și i exprimă din inimă urări de bine la înfăptuirea idealelor sale naționale.

De azi înainte poporul săseșec se consideră de membru al statului român și pe fii și fiucele sale ca cetățeni români.

Noii miniștri în guvernul român. Prin decret regal, apărut în *Monitorul oficial* din 1 Ianuarie 1919, dnii *Al. Vaida Voevod, Vasile Goldiș și Ștefan C. Pop* sânt numiți miniștri fără portofoliu în guvernul român.

Intre două vieți

A dat Dumnezeu și ne-am văzut strâni la olaltă, în dreptele noastre hotare.

Mai înainte, când din rășlutele ținuturi veniau aici, în «țara cea liberă», frații noștri așa de risipiți, ziceau cu lacrimi în glas: «Am venit la voi». Și tot așa ziceam și noi cei de-aici, când ne duceam să-i vedem la ei acasă, în țara cea robită, pe pământul sfânt al sfințelor lor îndurări. Iată că în sfârșit a sosit și ziua cea mult așteptată și cu multă durere plătită, când — ori unde ne am afla, în București ca și'n Alba-Iulia, în Chișinău ca și'n Cernăuț, să putem zice cu toții: *Sântem la noi!* — Zia aceasta era de mult desprinsă din crugul vremii, precum și surparea zidului care ne despărția era de mult pornită; căci nu e pe lume organizație politică sau socială, în care cel dintâi act de silnicie să nu însemne și începutul prăbușirii ei.

Jertfelte oamelenor sunt florile care se aruncă în calea dreptății. Intre cele pe cari le aruncăm noi azi, în calea dreptății noastre, sunt și florile culesse pe câmpia dela Turda... Singura această amintire ar trebui să înghețe cuvântul pe buzele celor ce cu atâtea ușurință ne vorbesc de noroc în aceste zile de dreptăți răspătire. Noi n'am cerut noroc și nici nu l-am avut vredotă. Cu sânge și cu lacrimi ni-am plătit fiecare clipă de bucurie — rari scărări, o, așa de rari, în noaptea durerilor noastre! Și lucrul acesta nici un român n'ar trebui să-l uite. Îndărățul strălucitei biruinți, pe care-sorbătorim, au stat legiunile de muncenici — toată oastea cea nevăzută a trecutului nostru a stat mereu sub armă — la Jiu, ca și la Mărășești; căci pentru erou izbândă mare, morții unui neam se scoală și luptă umăr la umăr cu cei vii.

Grea și îndelungată a fost lupta și mari au fost jertfelte ce ni le-a cerut. Dar precum stejarul își desvoltă ramurile de afară treptat și asemănător

cu rădăcinile din pământ, tot așa în sufletul nostru, cu fiecare jertfă nouă care ne leagă de trecut, răsăria o speranță nouă care ne avântă spre viitor.

Iarnă cumplită, ce părea că nu se mai sfârșește, a fost viața noastră din trecut. Viscol după viscol au bănut cuprinsurile și sufletele noastre. E o jale când te gândești ce de puteri s'au risipit zadarnic, ce de porniri bune au amorțit între noi de gerul nepăsării, la care fatal trebuia să ne ducă și politica pe care am făcut-o, cu nesfârșite ei certuri pentru putere, și presa pe care am avut-o, cu totală ei lipsă de pregătire, de seriozitate și de orce sentimente de răspundere, în felul cum a înțeles să-și îndeplinească însemnata ei chemare.

Acum, iată, se desprăvim răză. Toate neamurile pământului freământ de nerăbdare marilor prefaceri. Sufletul poporului nostru, sāngerând încă de rănile vechiei vieti, așteaptă, ca o arătură proaspătă, sămânța binecuvântată, din care va răsări viața cea nouă. Eșiți, sămăntătorilor!

«Dacia»

A. Vlahuță.

Serviciu divin în catedrală

La sărbătorile Nașterii Domnului serviciu divin s'a oficiat în catedrala noastră cu deosebită pomă.

În ziua primă a celebrat sfânta Liturgie I. P. C. Sa arhimandritul vicar arhiepiscopesc Dr. Eusebiu R. Roșca, asistat de arhimandritul Iustinian și de domnii asessori Mateiu Voileanu, Dr. Ioan Stroiu, Lăzar Trilete, Dr. George Proca, Dr. Vasile Stan, Dr. Vasile Bologa și diaconii Dr. Octavian Costea și Dr. George Comsa.

În ziua a doua s'a celebrat sfânta liturgie prin părintele protopresbiter Dr. Ioan Stroiu, asistat de domnii Dr. George Proca, Dr. M. Regman, și diaconul Dr. George Comsa.

În ziua primă părintele arhimandrit vicar Dr. Eusebiu Roșca, a ținut o frumoasă și instructivă cuvântare, scoțând la iveală îndurarea cea nemărginită a lui Dumnezeu față de neamul omensc prin trimiterea Fiului lui Dumnezeu.

A doua zi s'a cecat pastorală Prea Sfinției Sale Domnului Episcop al Aradului *Ioan Papp*, bogăia în sfaturi arhieretice și trimisă tuturor parohiilor din arhidieceza.

Atât cuvântarea părintelui arhimandrit cât și pastorală Prea Sfinției Sale au fost ascultate de numerosul public, care umplă catedrala noastră, cu deosebită atenție și la fine răplăcite cu ovații.

În ambele zile a cântat corul mixt sub conducerea profesorului de cant T. Popovici.

G.

Telegramele de mulțămintă

adresate viteazului general Moșoiu de M. Sa Regina Maria și Prințul Carol

Palatul Cotroceni.

Generalul Moșoiu, Comand. Trupelor din Transilvania, Sibiu.

Adânc mișcată de frumoasele urări ce-mi aduceți în numele aceluia ce luptă încă pentru visul nostru azră înfăptuit prin vitejie și credință, cu aceeași încredere în ei, sper să-mi fac plăcere în curând de a fi în mijlocul lor. Vă urez tuturor un an plin de sănătate și mulțămiri.

Palatul Cotroceni.

Generalul Moșoiu, Comand. Trupelor din Transilvania, Sibiu.

Vă mulțimesc din inimă pentru călduroasele urări ce mi-ati trimis. Nu vreau uita niciodată Crăciunul meu de speranțe petrecut în 1917 în mijlocul Div. 12. Aștept cu nerăbdare clipa când voi putea veni la Sibiu.

MARIA.

La congresul funcționarilor administrativi

de Nicolae Comanțel

Acel, cari am făcut și înainte de izbucnirea războiului mondial în cea mai mare parte administrația românească, spunem în cunoștință de cauză, că fericirea și înaintarea poporului se bazează în primul rând pe o bună, corectă și cinstită administrație politică.

Cine vrea să cunoască și să vadă țărani care trăiesc bună materială, cu o cultură proprie, cu adevărate mândrie de român în sufletul lor, să cerceteze saletle din margine ale județului Sibiu. Alci — special cercul Sălajului — e o veche tradiție de administrație românească, pe care au adus-o la perfecțiune șefii cercului, cari din vrenuri îndepărtate au fost tot numai români cu numele și cu înima. Atunci, când alții notari, în alte ținuturi românești nu puteau să conducă în limba română nici chiar exhibitiv și protocolul ședințelor reprezentanților comunale, noi corresponsand români, cu pretura, scriam românește la comisie, iar actele care intrau ca la spre Băștea erau numai traduse în limba statului pe lângă originalul românească.

O administrație bună și cinstită e fundamental, pe care se vor ridica spre fericirea poporului toate instituțiile de cultură și înaintare, de care avem lipsă. Fără administrație bună, totul se clădește înzăd. Orice s'ar clădi ziua, noaptea s'ar surpa și rezultatul ar fi anarhie și dezastur. Popoarele devin puternice numai prin o guvernare înțeleasă și cinstită.

Îată dar, că dela deslegarea în mod românesc a acestei probleme atâră vitorul României, integrită cu provinciile alipite la ea. Dacă întru Nistru, Tisa, Dunăre și Hotin vom întroni prețutim Băieții din România, cari s'inducă — dar care și arde urde să simte trebuința — vom pune bazele sigură tuturor instituțiilor de cultură și înaintare, cari ne lipsesc.

O masinerie e administrația, în care fiecare rătăie și se îndeplinește cu precizie, cinste și cu sentiment românească, toate își merg mersul lor regulat. Se strică ceva din vastul complex al acestei organizații, și ea organizație lungă. Și cu cât organizația se compun această organizație e mai mare, cu cât persoana din administrație e mai sus pusă, cu atât se, simte mai fără spiritul, pe care-l aduce cu sine în administrație.

Nu e deci de loc fără interes să se accentueze, să se așteze astfel de oameni, cari prin trecut și munca lor au dat garanția de cinste, vrednicie și mai presus de toate de o caldă inimă românească. În forma aceasta se va lega sufletește Bucștii din Sibiu, cu cel mai acuns cătun din vestul Bihorului și din futunecul Hotinului. Atunci da, am creat România mare nu numai între granițe geografice, ci și în toat: sufletește.

Congresul funcționarilor români dela administrație, din teritoriul alipit la România,

Rector responsabil Dr. Nicolae Regman.

anunțat pe ziua de 12 Ianuarie 1919 e chemat să discute, cari să fi mijloacele cele mai potrivite, cari să ajute la înfăptuirea cât mai grabnică a organizației frumoasei noastre țări. E neapărat de lipsă să-și deie toți cei chemați așchi sufletului lor, ca să înlocuim repede și la timp cu viață românească organismul vechi, pe care l-a prăbușit sufletul cald al libertății.

Acolo în congres vom spune mijloacele, pe care le credem noi de bune să pună bazele unei administrații ideale. Să vină deci la congres toți, cărora le zace la inimă vitorul, linele și fericirea neamului nostru.

Congresul învățătorilor români.

Sibiu, la 5 Ianuarie n. 1919.

Mai mulți învățători au publicat pe ziua de 10-23 Ianuarie 1919 întru un congres al învățătorilor. Această zi e prima când după patru și jumătate ani învățătorii noastre i se imbie ocazie să-și desvlească și prin grădinițele și dăruiele, cari în treburile noastre schimbate sunt multe și de însemnat.

Sistemul rușinos al asupritorilor de ieri la care, ne-au înțit răsleți și încușăți. Familiele noastre înainte, în cursul războiului, ba și în zilele noastre, au rămas și îndură mult și grele neajunsuri.

Deodată cu întemeierea României mari, această stare de lucruri trebuie să înceteze.

Poporul și zici, înțelețurile noștri vor și că noi învățători am fost cu poporul și la lucruri și la înțitări. Răsbunul ne-a surprins altăurea, am luptat împreună în primele tranșee, în fir corpul armatei române, în fir corpul armatei austro-ungare, de tristă amintire, toți cu gândul manifestat în cântarea populară:

Că de-o fi să mor și eu,

Răsălească Dumnezee

Jerfa mea, neamului meu.

Vă să zică, noi învățători am sîsținut în poporul român încrederea de dîne și dragoste de țară, care se manifestează prin fapte în mod atât de împunător în orice ocazie, nu numai între cei patru păreți ai școlii, în satul nostru, ci și afară pe câmpul de onoare. Să scriu, poporul, în cea mai mare parte și am format. României deci, nu va uita cea și căt datorate fiilor ei de pretutindea și în special învățătorilor săi.

Subscriși învățătorii ardeleni și bănașii în calitate de ofițeri ai armatei române și zici, alifiori în Sibiu salutăm deci din toată inima congresul, rugând pe toți frații învățători de orice grad militar și în orice parte s'ar afla, să vie și în număr cât mai mare pe ziua de 10-23 Ianuarie a. c. la Sibiu, mai ales și prin motivul, că sunt de discutat chestii importante și vile, cari se refer la neamul românesc și la soartea noastră. Ne vom prezenta astfel și în calitate de corp bine încheget, demn și vrednic de o parte mai bună.

Fraților, crezul nostru, pe care vom să-l traducem în faptă aceasta este:

Prin școala la lumină,

Prin lumină la înțite,

Prin între la țară și mărire!

Nicolae Cherghel, căptan, arm. rom.
Nicolae Băiu, subloc. " "
Aurel Tînaru, " " "
Eman Kapeda, " " "
Valeriu Băbuș, " " "
Ioan Costeiu, " " "

Lezidor Dopp, segar.

Theodor Stău, sublocotenent.

Alexandru Săsu, sublocotenent.

N. Scrobote, segar.

Conferența literară la „Asociațiunii“

Atragem atențiunea publicului nostru asupra unei însemnate conferențe, ce o va ține de Colonel-veterinar Moga, din Armata noastră, Dumnezee în 30 Decembrie v. 1918 (12 Ianuarie n. 1919) la orele 5 p. m., în sala festivă a „Asociațiunii“. Subiectul: „Frânja și România Mare în venzai al XVI-lea, exponere istorică, politică și literară. Conferența va fi precedată de un Căvânt Introdutiv și de câte va cântări executate de Corul mixt al Reuniunii române de Muzică din loc, sub dirigența lui Cristea. Căvântul va începe intrare a 2 și 1 cor. de persoana se pot primi zilnic la casăruat „Asociațiunii“ și, înaintea conferenței, la casa. Venitul e destinat pentru ajutarea orfanilor celor căzuți în război.

Apel

Incredința din partea unei consfățurii a profesorilor înțita la Sibiu în 15/28 Decembrie, 1918 cu convocarea unui congres al profesorilor români, rugăm pe profesori școlilor comerciale, școlii superioare de fete) și a școlilor de specialitate (școlii normale și seminarii teologice) din Transilvania, Banat și țările ungarice, oricum vîșie, profesorii români dela aceeași categorii de școli susținute de fostul stat ungar, să participe la

Congresul profesorilor români,

care se va deschide Dumnezee, în 6/19 Ianuarie 1919, la orele 3 p. m. în Sibiu, în sala festivă a „Asociațiunii“. Se vor discuta următoarele probleme:

1. Organizarea profesorilor.
2. Raportul școlilor secundare și superioare față de stat.
3. Planul de învățământ.
4. Cursul pregătitor pentru profesori.
5. Recrutarea profesorilor în viitor și înfăptuirea unei universități române în Transilvania.
6. Salarizarea.

Sibiu, la 21 Decembrie 1918 (3 Ianuarie 1919).

Gavril Precup, Romul Căndea, profesor la liceul profesor la seminarul Teologic din Sibiu.

Știrile zilei

† Colonelul Victor Rusu. În ziua de 1 Ianuarie n. 1919 a murit într-un spital din Budapeșta, colonelul Victor Rusu, al cărui nume este cunoscut în cele mai largi cercuri române și străine. Faptele sale frumoase au produs admirația noastră și groaza rușilor. La alt loc al ziarului nostru consacram câteva rânduri memoriei viteazului dispărut.

Amănunț din petrecerea generalului Berthelot la noi. Când Berthelot — ne povesteste un sălășean — a descălecat în satul nostru și se pornise înora, generalul cu dragoste de artă al fanzucului, descoperi într-o clipă, din sutele de femei și fete amadate împrejurul său pe cele mai frumoase, cu care își făcu intrarea în horă. Tot așa în grupul copililor observă îndată fata cea mai expresivă a unei felețe, pe care o netezi pe căpsor și o sărău. — Ear când i s'au auda durările sălășienilor, precum, ploca, burdușel de brănză și (seceturile țărânește, generalul în bună dispoziție și grăă, să pot să-mi întemeiez și eu o gospodărie!

Constațuri. Consiliul Dirigent, resortul pentru agricultură și comerț, învite băncile să trimită câte un delegat la constituțirea de Mercuri, în 2/15 Ianuarie 1919, în sala comitatului Sibiu, la ora 10 a. m.

Aceiaș Consiliul convocă la constituție și pe delegații negustorilor, industriașilor și meseriașilor, pentru ziua următoare, Joi în 3/16 Ianuarie 1919, în acelaș loc și aceeaș oră.

Cu bani rușești. În Germania se continuă încercările între cele două partide social-democrate, una moderată al lui Scheide-mann, și cea cealtă extemă a lui Liebknecht, cunoscută sub nume de cea lui Spartac, care are drept țintă revoluția universală. Spartaciștii n'au reușit până acum să înfrângă pe Scheidemann. — Comuniștii înfrâng în căleș orașe, își urmează și ei bolșevismul. Toată înșurarea a-cesta este de alfel susținută cu rușele maximaliștilor din Rusia.

Limba slovacă — limba oficială. Pe întreg teritoriul slovac, la toate autoritățile, s'ă introduce ca limbă oficială limba slovacă. Toți locuitorii an se supună legilor ordonanțelor date de republica ceho-slovacă în Rusia.

Sploni maghiari. Ziarul Cesko Slovo din Praga afirmă, că soldații cehi trebuie să fie foarte atinți în țările sponilor maghiari în teritoriul slovac. În 28 Decembrie 1918 au fost definiți doi majori unguri îmbrăcați în haine civile, și dați pe mâna tribunului militar din Trencin.

Finis Hungaria! Așa a răspuns ministru prezident maghiar Károlyi la cu-

vintele de felicitare ce i-au adresat partizanii în ziua de anul nou gregorian. Dacă însuși Károlyi zicece „Finis Hungaria, noi ce la bună credință nu putem decât să adăvîm: Odi înțete în pace și Dumnezee să lerte păcatele răposăti!

Ordonanță. Toți aceia, cari cu ocazia li ităieți publice din 1917 au cumpărat mobilă și alte obiecte de-ale Zălor Octavian Goga, Dr. Constantin Bucșan și Octavian C. Tăslăuianu, refugiați în România, sânt invitați să se prezinte în termen de 3 zile dela apariția acestei ordonanțe, la comendatura Pieții în Sibiu.

Sibiu, 10 Ian. 1918.

Comandamentul Pieții.

Știre zarărită. Până la restabilirea completă a ordinii publice în Arad, ziarul Românul anunță, că se vede silii să-și intrerăuță apariția.

Rectificări. În Nr. 143 al Tel. Rom. din a. c. s'ă publicat greșit, că pentru orămele proiectului I. Opriș a intrat 30 coroane ca coteletul din propotipatul Agnita. N'a fost colectă, ci suma de 30 cor., a drăul-o cu ală tendința propotip din Agnita, fochim Munteanu.

Teatrele în teritor ocupat. Sărbii au opri reprezentările trupelor teatrale maghiare în orașele din țara Zălor Maria Terezeopol, Panciova și în alte locuri. — Români însă nu fac nici o piedecă reprezentărilor ungarușii în teatrele Clujului, Zălor Murașului, Turzii și în alte orașe.

Tărgul pe țară al Sibului se ține luni în 13 Ianuarie n. și anume atât țărgul de vin, cât și de mărfuri în aceeaș zi.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului, Piața Hermann. Direcțori: D-na M. Scholtes.

Vineri Sămăreț: Hotelul țar, cazul mai nou al lui Phantomas, în 4 acte, istorie detectivă sensațională.

Începutul la: ora 7 seară.

Cinematograful Agolă, Strada Scheide-

Man. Director: Dna Emilă Toth.

Zilnic interesante reprezentații.

Începutul la: ora 7 seară.

Nr. 592/918 (312) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului pe paroh în parohia de clasa a III-a Bășin, protopresbiteratul Mercurei, se scribă concurs în termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele postului cele cuprinse în coala B. dela congrus.

Concurenții au să-și așternă cererile însușite conform normelor din vigoare, în termenul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu observarea prescrișilor a se prezenta poporului în biserică spre a căntă, respective a celebră și cuvântă.

Mercurea, 5 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român în conțelegere cu comitetul parohial.

Avram S. Păcurariu, protopresbiter.

Nr. 716/1918. (313) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Șahar, protopresbiteratul Abrud, se publică de nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunute cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea parohiei dela stat.

Cererile de concurs, însușite conform legilor în vigoare, se vor înmăna subsemnatului oficiu în termenul desăcit, iar concurenții cu prealabila înconvînțare a subsemnatului se vor prezenta în vreo Dumnezee sau sărbătoare la biserică, spre a căntă, cuvântă și cuvântă.

Abrud, 30 Noembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral or. român al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu, protopresbiter.